

LØGNEN OM „DE 6 Millioner“

Det er iøvrigt karakteristisk for alle disse Løgnehistorier, at de tager den saa bekendte tyske Grundighed i Betragtning: Først blev Jøderne Gasset, herefter blev de brændt i Krematorievovnene og derefter skuddt og begravet i Massegrave, saaledes at man efter Krigen har kunnet finde de sørgelige Rester.

Fra tysk Side findes der talrige Beretninger om de Massegrave, som man fandt under Fremrykningen dels i Polen og dels under Ruslandsfelttoget (Katyn er det mest kendte Eksempel herpaa, og det er netop i vesttysk Fjernsyn indrømmet, at det var Russerne, som stod bag denne Massakre paa 10.000 polske Officerer).

Hvad Krematorierne angaar, blev adskillige af dem bygget efter Krigen (der foreligger Regninger fra Firmaerne, der har bygget dem paa Bestilling af de Allierede). Enkelte blev dog ogsaa bygget under Krigen i de Lejre, der laa nær de store Byer, idet man anvendte Konzentrationslejr-fangerne under Oprydningen efter de Allieredes Bombardementer. De lemlæstede og forbrændte Lig blev af Hensyn til Infektionsfaren samlet sammen og brændt i de omtalte Krematorievovne.

De forskellige "Forskningsinstitutter", der arbejder med "Nazitidens Krigsforbrydelser", har alle maattet indrømme, at der ikke findes en eneste Ordre underskrevet af Hitler eller Himmler, i hvilken Jødernes Udryddelse beordres. Man anfører, at en saadan Ordre maa være givet mundtligt. Men "maa være" er intet Bevis. For dog at kunne fremvise noget har man fejloversat Ord som "Endlösung" og Sonderbehandlung samt Vernichtung - for bare at tage et Par Eksempler.

Hvor vilde disse Propagandister ikke have været henrykte, om de ide tyske Arkiver havde fundet Planer som "Morgenthau"- og "Kaufmann-Planerne", som Amerikanerne fremsatte til "Løsning af Tysklands-Problemet" - eller hvilken Fryd vilde det ikke have vakt om man havde fundet en lignende Konversation, som den Stalin og Roosevelt førte paa Yalta-Mødet - hvor man bl.a. drøftede hvor mange Tyskere, der skulde udryddes. De findes ikke - for Tyskerne førte ingen Udryddelseskampagne mod noget Folk.

LITTERATUR:

Poul Borchsenius: Historien om de danske Jøder
 Leni Yahil: Et Demokrati paa Prøve
 B. Naumann: Auschwitz

Disse Bøger er alle skrevne af Propagandister, der er for Skrønen om de 6 Mill. og kan laanes paa ethvert Bibliotek. De neden for anførte skal derimod ties ihjel og kan kun vanskeligt eller slet ikke laanes paa Biblioteket.

Sündermann: Das dritte Reich, Druffelverlag, Leoni 1964

Scheidt: Geschichte der Verfeimung Deutschlands, Wien +
 Bd. 5, Die Ausrottung der Juden
 Bd. 3, Die Konzentrationslagern

Roth: Wieso waren wir Väter Verbrecher ?, Odenhausen 1969

Roth: Was hätten wir Väter wissen müssen ?, Bd. 1-2, Odenhausen 1970

Rassinier: Der Fall Rassinier, Leoni 1970 +

Kern: Von Versailles nach Nürnberg, Göttingen 1967

+ forbudt i Østrig

Eftertryk anbefales. DNSUs Forlag 1972

Den mest sejlivede Propagandaløgn om Det 3. Rige og Nationalsocialismen er Løgnen om den Udryddelseskampagne, de skulde have ført mod det jødiske Folk og som skulde have kostet 6 Millioner Jøder Livet. Vi ønsker at fastslaa, at Nationalsocialisterne ikke dræbte saa meget som een Jøde, fordi han var Jøde.

Lad os først se lidt paa det magiske Tal - 6 Millioner. Dette Tal, som alle og enhver fører frem som en evigt-gyldig Sandhed, har nemlig ført en nok saa omtumlet Tilværelse.

Ved Oplæsningen af "Anklageskriftet" for Militærtribunalet i Nürnberg (eller rettere Hævntribunalet) den 21.11.1945 forkyndte Amerikaneren Jackson: "Af de 9,6 Mill. Jøder, der levede i det af Nazisterne beherskede Europa, er efter officielle Vurderinger omkommet 60 %. 5,7 Mill. Jøder savnes. Over 4,5 Mill. af disse kan ikke henregnes til normal Dødelighed eller Udvandring." (Trial of the major war criminals, vol. II). Anklagen lød saaledes paa "over 4,5 Mill.". Det fortrød man dog hurtigt og den 21.3.1946 havde man saa Tallet til 10 Mill. - dog med Tilføjelsen "Jøder og andre Personer". Da man nu havde blandet "andre Personer" ind i det, kunde man heller ikke nøjes med dette Tal - den britiske Anklager hævdede nu, at der efter det minimale Skøn var tilintetgjort 12 Mill. Mennesker i Gaskamre eller ved Skydning. Nu begyndte man imidlertid at blive nervøs og lod atter Tallet bevæge sig nedefter. Den 21.5.1948 udtalte Chefen for det bayerske "Goddgørelseskontor" (det Kontor, der skulde udbetale de forfulgte Erstatninger), Jøden Philip Auerbach, patetisk: "Jeg anklager paa 11 Mill. myrdede Jødernes Vegne". Samme Auerbach havde iøvrigt en ret interessant Livshistorie - dømt for kriminelle Forseelser tilbragte han over 5 Aar i Dachau og Auschwitz uden at blive "gasset". Efter 1945 steg han som tidligere kz-Fange til høj Åre og blev som nævnt Chef for det bayerske "goddgørelseskontor". Her udviklede han sig i en lang Række alvorlige Bedrageriaffærer og maatte tilsidst begaa Selvmord.

Men tilbage til Tallene - efter et kort Opsving i den kommunistiske Ungarer, Dr. Miklos Nyiwszlis "videnskabelige" Værk: "SS-Obersturmführer Mengele", hvori man kommer frem til 45 Mill. dræbte Jøder, faldt Tallet efterhaanden til ro ved 6 Mill., som nu er "fast Inventar" i enhver Avisartikel, der beskæftiger sig med "Jødeudryddelsen".

Man vil maaske nu sige: Javel, det var dengang, hvor man endnu ikke kunde overse Rædslernes Omfang - nu ved vi at Tallet ligger omkring de 6 Mill.

Ønsker man imidlertid denne Viden bekræftet ved at slaa efter i de paa Biblioteket forhaandenværende Opslagsværker, bliver man sørgeligt skuffet. Slaar man efter i "Encyklopædia Britannica", Bd. 12, S. 1077, læser man 5.750.000 dræbte. Det tyske Standardleksikon "Brockhaus" giver os generøst Valget mellem 4,5 Mill., 5,3 Mill. og 5.978.000. Encyklopædia Americana, Bd. 16 (1958-Udg.), oplyser 6.026.000. I sidstnævnte Værk er oplyst det jødiske Befolkningstal og Antallet af Dræbte samt disses procentvise Andel i de enkelte

Lande. Som Dansker bliver man noget forbløffet over at læse, at der af de ialt 6.000 danske Jøder blev dræbt 2.000 eller ca. 33 % af samtlige Danmarks Jøder. Ak ja, her gik vi danske og varsaa stolte af, at vi med vort Heltemod havde reddet saa at sige alle de danske Jøder - nu maa vi beskæmmede bøjse Hovedet, naar vi i samme Værk læser at kun 21 % af de italienske Jøder og kun 49,6 % af de i "Helvedet" Tyskland boende Jøder blev dræbt.

Naa, heldigvis kan vi paa ethvert Bibliotek række Haanden ud efter en anden "Autoritet", der siger det modsatte. Det er jo det karakteristiske ved alle disse Propagandaløgnere, at de i deres Iver for at overbevise ofte modsiger hinanden, ja, til Tider endog sig selv. De danske Jøders Historiker Poul Borchsenius maa i sin Bog: "Historien om de danske Jøder" paa Side 305 indrømme: "Ingen Dansker havnede i Auschwitzs Gaskamre". Han fremfører som en ret saa original Forklaring at: "Tyskerne vidste, at et helt Folk (det danske) stod bag dem (Jøderne) og krævede dem tilbage." Med andre Ord paastaar denne "Historiker" frejdigt, at medens Tyskerne uden Skrupler myrdede 6 Mill. Jøder, havde de saa stor Angst for ca. 4 Mill. Danskere, at de ikke vovede at "gasse" en eneste dansk Jøde. Den jødiske Historiker Leni Yahil bekræfter i sin Bog "Et Demokrati paa Prøve" Borchsenius Oplysninger, og paa Side 276 meddeler han at det samlede Tal paa omkomne danske Jøder, incl. dem, der omkom under Flugten og dem, der begik Selvmord, andrager ialt ca. 120. Da Yahil ydermere medregner samtlige i Danmark værende Jøder (ialt ca. 7.700) kommer han til et Procenttal af Dræbte paa 1,6 % - og se det stemmer jo bedre med den Opfattelse Danskerne har af det jødiske Folks Skæbne. Nu kunde det vel aldrig skyldes, at Forfatteren af Artiklen i Encyclopædia Americana ikke regnede med den blev læst i Danmark?

Lad mig til Slut paa denne Leg med Tal anføre, at man ved Hjælp af Tal leveret fra diverse "Jewish Yearbooks" og Oplysninger fra forskellige jødiske Komiteer kan udregne, at Hitler højst kunde lægge Haand paa 2,8 Mill. Jøder, og da der findes adskillige hundreder tusinder af Jøder, som i Dag af den vesttyske Stat modtager Erstatning for "Lidelserne i Fangelejrene", maa det have været svært at myrde 6 Mill.. Nu er Statistiktallene jo meget afhængige af hvem, der indsamler dem og til hvilket Formaal de benyttes. Derfor er der store udsving i de Tal, der er tilgængelige, hvorfor en Opstilling ikke vil finde Sted her. Interesserede henvises til de i Litteraturlisten navnte Kilder. Som Eksempler paa Fejlkilder skal blot lige anføres, at de Tal, der foreligger i Protokollen fra den af alle Propagandaløgnere elskede Wannsee-Konference, ikke kunde bruges af dem, da disse Tal over Jøder i Europa var alt for lave, hvis man skulde kunne paavise en Manko paa 6 Mill.. Endelig er det blevet paapeget, at de Programmer, der fandt Sted i polske Byer efter de tyske Troppers Tilbagetrækning, ikke opmuntrede de tilbageværende Jøder til at melde sig og blive registrerede som Jøder hos de polske Myndigheder.

Nuvel, siger man - om det var 4, 6 eller 12 Mill. kommer det jo ikke an paa. Blot det at een eneste Jøde blev dræbt, viser jo at Tyskerne og "Nazisterne" var blodtørstige Uhyrer, der dræbte uskyldige Mennesker.

Vi har imidlertid ikke paastaet, at ingen Jøder blev dræbt under Krigen - kun at ingen blev dræbt fordi han var Jøde. Krig er haard og grusom og en af Krigens mange Rædsler er netop, at Døden ogsaa kommer til mere eller mindre uskyldige Personer. Og Krig var det - lad os ikke glemme det. Det jødiske Folk havde erklæret Hitler Krig. Zionstførelsen Dr. Weizmann havde i et Brev af 29.8.1939

(altsaa to Dage før det det officielle Krigsudbrud) skrevet til den britiske Premierminister: "Jøderne staa sammen med Storbritannien og vil kæmpe sammen med Demokratierne - - - Jewish Agency er rede til at paabegynde øjeblikkelige Foranstaltninger til Udnyttelse af jødiske Mennesker, teknisk Kunnen, Resourcer etc.. (offentliggjort i "The Times" den 6.9.1939).

Efterhaanden samledes Jøderne saaledes i Fangelejre. Det samme gjorde de Allierede ved tyske, italienske og japanske Statsborgere, der var i deres Vold, da Krigen mod disse Stater udbryd. I USA blev ikke blot japanske Statsborgere, men ogsaa i vid Udstrækning amerikanske Statsborgere, der var af japansk Afstamning, internerede. Med andre Ord - en ganske klar og utvetydig RACEFORFØLGELSE. Hvor mange, der døde i disse koncentrationslejre er aldrig blevet omtalt og vil vel aldrig blive opklaret. Hertil kommer de Koncentrationslejre, de sejrriige Allierede oprettede efter Krigen og i hvilke adskillige Aar efter Krigen Mennesker blev Myrdet.

Men hvad med Gaskamrene? - dem kender vi da alle fra Øjenvidneberetningerne - ikke? Gør vi? Som Bevis anføres altid den saakaldte "Gerstein-Tilstaaelse", som er skrevet af en formodet Løjtnant i Waffen-SS, Kurt Gerstein, endda paa flydende Fransk. I denne beskrives hvorledes han skaffede Zyklon-B-Gassen, der skulde bruges i Gaskamrene. Samme Gerstein lagde sig velvilligst til at dø - hvorledes ved ingen! Følgelig blev kun hans "Tilstaaelse" fremlagt for Tribunal i Nürnberg. Selv dette Tribunal (Havntribunal), der ikke tøvede med at benytte de groveste Forfalskninger og Fordrejninger, fandt dog at dette mærkelige Dokument ikke kunde tillades som "Bevismiddel" (evidence). Dette har imidlertid ikke forhindret diverse "Historikere" i til Stadighed at paaberaabe sig det som den skinbarlige Sandhed. Derimod tillod Tribunal, at to Regninger, som Gerstein efter sigende skulde have haft paa sig, blev fremlagt. Disse var daterede den 30. April 1944 og lød paa hver 555 kg Zyklon B, leveret til henholdsvis Auschwitz og Uranienburg. Nu ved man, at ihvertfald i Uranienburg fandt ingen "Gasning" Sted. Det tyske Institut for Efterforskning af saakaldte "Naziforbrydelser", Institut für Zeitgeschichte i München erklærer: "Hverken i Dachau, Bergen-Belsen eller Buchenwalde blev Jøder dræbt ved Gas, det fandt kun Sted nogle faa Steder, navnlig paa polsk Omraade, men aldrig i Tyskland". Zyklon B blev derimod i stor Udstrækning anvendt som Desinfektionsmiddel og havde været anvendt som saadant i den tyske Hær siden 1924. I de besatte Østomraader hængede desuden Epidemier fra Tid til anden baade blandt Soldater og navnlig blandt Fangerne i Koncentrationslejrene (som Følge af manglende Levnedsmiddel- og Medicintilførsler paa Grund af de Allieredes Bombninger) - under disse Epidemier anvendtes store Mængder Zyklon B til Desinfektion, og det er nærliggende at antage, at Anvendelsen heraf har givet Stof til mange af de selvmodsigende "Øjenvidneberetninger" om "Gasninger" i Koncentrationslejrene, som foreligger. Nogle taler om Tabletter, der blev kastet paa Gulvet, og som i Forbindelse med Vanddamp dannede "Gas". Andre taler om at Vanddampene forhindrede Gaskampene. En mere avanceret Version mener, at Gassen strømede ned fra Rør i Loftet. Naar hertil kommer, at selv de værste Propagandister har maattet indrømme, at det ikke har været muligt at foretage "Gasninger" i de Lejre, hvorfra de har leveret de mest rørende Beskrivelser af Gaskammer-scener, maa man i høj Grad drage disse Øjenvidners Paalidelighed i Tvivl. Den franske tidligere KZ-Fange, Paul Rassinier, har forsket meget efter Øjenvidner, og har aldrig fundet nogle, der kunde staa for en nærmere Undersøgelse. Ikke engang den store Auschwitz-Proces kunde opvise saadanne. Alle kendte kun nogle, som bestemt havde set det. Nej, Gaskamrene er kun Propaganda-GAS.